

Drs. Esther Plemper

Studeren met een handicap in 2005

Belemmeringen van studenten met een lichamelijke beperking, psychische klachten of dyslexie in het hoger onderwijs

SAMENVATTING

Kromme Nieuwegracht 6

3512 HG Utrecht

Telefoon 030-2300799

Fax 030-2300683

e-mail: secr@verwey-jonker.nl

www.verwey-jonker.nl

Oktober 2005

Inhoudsopgave

Achtergrond en opzet van het onderzoek	3
Uitkomsten	5
2.1 Studenten met een beperking	5
2.2 Ondervonden belemmeringen en oplossingen bij deelname aan het hoger onderwijs	6
2.3 Speciale regelingen voor studenten met beperkingen, begeleiding en informatievoorziening	7
2.4 Vergelijking met 2001	9
Conclusies	11

Achtergrond en opzet van het onderzoek

In 2000 heeft het Verwey-Jonker Instituut onderzoek gedaan naar de positie van studenten met een functiebeperking in het hoger onderwijs. Dit onderzoek werd verricht in opdracht van het ministerie van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap (OCW). Doel was nader inzicht te verschaffen in de belemmeringen die deze studenten ontmoeten bij deelname aan het onderwijs. De uitkomsten staan beschreven in het rapport 'Studeren met een handicap. Belemmeringen die studenten met een lichamelijke beperking, psychische klachten of dyslexie in het hoger onderwijs ondervinden' (Broenink & Gorter, 2001). Uit de resultaten komt naar voren dat een aanzienlijk deel van de studenten met een beperking knelpunten ervaart bij de deelname aan het hoger onderwijs.

De uitkomsten van het onderzoek zijn gebruikt bij de verdere ontwikkeling van het beleid voor studenten met een handicap. Om trends te bepalen en te beschikken over actuele gegevens acht handicap + studie, expertisecentrum voor onderwijs en handicap, herhaling van het onderzoek van belang. In 2004 heeft handicap + studie het Verwey-Jonker Instituut opdracht gegeven tot een nieuwe meting.

Het onderzoek heeft tot doel nader inzicht te verwerven in de belemmeringen die studenten met een functiebeperking ondervinden bij het volgen van een studie in het hoger onderwijs. Daarbij gaan we uit van de ervaringen van de studenten. We maken onderscheid tussen een beperking en een belemmering. Er kan bijvoorbeeld een beperking zijn in het horen. De student met een beperking in het horen kan een belemmering ervaren bij het volgen van colleges, bijvoorbeeld vanwege de slechte akoestiek van de collegezaal. Een belemmering is weg te nemen, zoals in dit geval door het gebruik van een ringleiding. We kijken in dit onderzoek in welke mate studenten oplossingen voor deze belemmeringen hebben gevonden of hebben gekregen.

De opzet van het onderzoek is gedeeltelijk gelijk aan die van het eerste onderzoek uit 2001. Dit maakt het enerzijds mogelijk om vergelijkingen te trekken, anderzijds biedt het nieuwe en extra informatie. Net als in het eerste onderzoek is de doelgroep breed gedefinieerd. Deze omvat studenten in het hoger onderwijs met een lichamelijke of zintuiglijke functiebeperking, een psychische beperking, een chronische ziekte of dyslexie.

Evenals in het eerste onderzoek hebben we gebruik gemaakt van een getrapte enquêtering, bestaande uit: a.) een screeningsvragenlijst, en b.) een uitgebreidere, verdiepende hoofdvragenlijst. De screeningsvragenlijst was gericht aan een grote steekproef van 15.000 studenten en had tot doel om te bepalen wie tot de doelgroep van studenten met een functiebeperking behoren. Daarnaast verschaffen de antwoorden op de screeningsvragenlijst ons informatie over de prevalen-

tie van functiebeperkingen bij studenten en de mate van ervaren belemmeringen. De hoofdvragenlijst was bestemd voor studenten uit de doelgroep die op de screeningsvragenlijst hadden aangegeven een tweede vragenlijst in te willen vullen. Deze vragenlijst gaat nader in op de belemmeringen die studenten met een functiebeperking ondervinden bij deelname aan het hoger onderwijs, de mogelijke oplossingen en wensen en behoeften van studenten, de eventuele vertraging, kansen op uitval, werkdruk, motivatie voor de studie, begeleiding en steun, maar ook op de informatiebehoefte van de student. De populatie van het screeningsonderzoek bestond uit 656 studenten. Voor de hoofdvragenlijst bestond onze onderzoekspopulatie uit 212 studenten. De onderzoeksresultaten die we op deze wijze verzamelden, hebben we waar mogelijk vergeleken met de uitkomsten uit de vorige meting in 2001. Ook hebben we waar mogelijk vergelijkingen getrokken met andere onderzoeksgegevens.

2.1 Studenten met een beperking

Ruim een half miljoen Nederlanders (543.260 ingeschrevenen voor het studiejaar 2004-2005) studeren in het hoger onderwijs. Op basis van de resultaten van het screeningsonderzoek kan het aantal studenten met één of meer beperkingen worden geschat op 60.000 à 75.000. Dit is 11% à 14% van de studentenpopulatie. Uit eerder onderzoek is bekend dat beperkingen meer voorkomen bij vrouwen dan bij mannen. Dat verschil werd ook in dit onderzoek gevonden. De schatting van het aantal vrouwelijke studenten met een beperking komt op 37.000 à 46.000, die van de mannelijke studenten op 22.000 à 28.000.

Allochtone studenten melden significant vaker psychische klachten en concentratieproblemen.

De gemiddelde leeftijd van studenten met een beperking is een jaar hoger dan die van de gehele studentenpopulatie. Het verschil kan zijn gelegen in de studievertraging die 37% van hen als gevolg van de beperking of gezondheidsklachten in de vooropleiding hebben opgelopen. Ruim de helft van de studenten met een beperking heeft in de huidige studie vertraging opgelopen. Desondanks hebben de studenten optimistische verwachtingen over hun totale studieduur.

Driekwart van de studenten met een beperking heeft tot nu toe (bijna) alles gehaald, ondanks de invloed die velen van hen (55%) van hun beperking ondervinden. De beperking speelde voor de meeste studenten niet of nauwelijks een rol bij hun studiekeuze. De meeste studenten hebben nooit overwogen te stoppen ondanks de invloed van hun beperkingen, en ze zouden - als ze het over mochten doen - voor dezelfde studie kiezen.

De ervaren werkdruk is hoog, vooral bij studenten die vertraging hebben opgelopen. Chronische vermoeidheidsklachten, psychische klachten en concentratieproblemen tonen elk een sterke, significante relatie met alle vragen naar ervaren werkdruk. Allochtone studenten met een beperking scoren significant hoger op een aspect van ervaren werkdruk, namelijk het minder bereikt hebben dan ze wilden. De studenten met een beperking tonen zich optimistisch over hun toekomst in de zin van gelijke kansen op de arbeidsmarkt (71%) of de kans op het maken van een carrière (66%).

2.2 Ondervonden belemmeringen en oplossingen bij deelname aan het hoger onderwijs

Meer dan de helft (55%) van de studenten ondervindt vanwege hun functiebeperking belemmeringen in het volgen van onderwijs. Belemmeringen bij andere aspecten van deelname aan het hoger onderwijs komen minder voor. Dat betreft deelname aan sociale activiteiten in hogeschool- of universiteitsverband (29%), deelname aan sportieve activiteiten in hogeschool- of universiteitsverband (eveneens 29%) en het reizen van en naar de onderwijsinstelling (16%). In totaal ondervindt tweederde (66%) van de studenten met een beperking ten minste één belemmering op de genoemde vier gebieden. Vrouwen (70%) ondervinden vaker belemmeringen dan mannen (62%).

Vrijwel alle studenten met concentratieproblemen (96%) ervaren belemmeringen bij de deelname aan het hoger onderwijs. Ook chronische vermoeidheid (88%), beperking in bewegen (85%), langdurige pijn (83%), beperking in uithoudingsvermogen (82%) en psychische klachten (81%) scoren hoog wat belemmeringen betreft.

Uit de onderzoeksgegevens blijkt dat meer dan de helft (54%) van de studenten met een beperking op belemmeringen stuit bij het bestuderen van schriftelijk materiaal. Ook het voorbereiden van tentamens en examens, het volgen van (hoor)colleges en lessen, het maken van schriftelijke tentamens en examens en het maken van werkstukken, papers en scripties brengen voor bijna de helft van de studenten met een beperking problemen met zich mee. Voor alle studieonderdelen geldt dat er in de meeste gevallen geen oplossing voor de belemmering is gevonden. Bij het afleggen van schriftelijke tentamens en examens is het vaakst sprake van oplossingen. Hier is in de helft van de gevallen een maatregel getroffen, meestal doordat de onderwijsinstelling de student een langere examentijd biedt.

Belemmeringen bij de studieonderdelen komen voor bij alle typen beperkingen. Studenten met dyslexie hebben voornamelijk problemen bij het bestuderen van schriftelijk materiaal, het maken van werkstukken en scripties en het afleggen van schriftelijke tentamens en examens. Het volgen van (hoor)colleges en practica zijn onderdelen waarbij vooral studenten met een beperking in horen knelpunten ondervinden. Het houden van presentaties, het afleggen van mondelinge tentamens en examens en het samenwerken of werken in groepsverband zijn onderdelen waarmee voornamelijk studenten met een beperking in spreken problemen hebben. Het studierooster en stages uitvoeren vormen vooral knelpunten voor studenten met vermoeidheidsklachten. Er zijn geen noemenswaardige verschillen tussen hbo-studenten en universiteitsstudenten.

Wat zijn nu de gevolgen van het ervaren van belemmeringen en knelpunten waarvoor geen oplossingen zijn gevonden? Studievertraging, achterstand, opont-houd en een lange studieduur worden door veel studenten genoemd. De belemmeringen bij het bestuderen van schriftelijk materiaal die ruim de helft (54%) van de studenten uit onze populatie ervaren, de knelpunten bij het voorbereiden van tentamens en examens (47%) en problemen rond het studierooster (16%) vertonen een positieve, significante samenhang met het oplopen van vertraging.

Slechtere studieresultaten, lagere cijfers, presteren beneden niveau, studieonderdelen niet naar tevredenheid kunnen voltooien, niet alles volledig kunnen volgen of kunnen bestuderen, niet altijd aanwezig kunnen zijn, en er niet alles

uit kunnen halen wat erin zit zijn andere gerapporteerde gevolgen. Overal zelf achteraan moeten gaan, alles op eigen kracht moeten doen, van alles moeten plannen en regelen, noemen enkele studenten met een beperking als nadeel. Ook op het sociale vlak zijn er gevolgen: niet mee kunnen komen met studiegenoten, niet mee kunnen doen met medestudenten, andere zaken buiten de studie opzij schuiven door de grote tijdsinvestering in de studie, oververmoeidheid en spanning. Eenderde (34%) van onze respondenten ervaart negatieve financiële gevolgen. Doordat de studie langer duurt, ze aanpassingen moeten doen die ze niet altijd (kunnen) laten vergoeden en doordat ze geen bijbaantje kunnen hebben naast de studie hebben ze relatief weinig te besteden. Vooral studenten die studieovertraging hebben opgelopen, melden vaker negatieve financiële gevolgen (50%) dan niet-vertraagde studenten (18%). Tweederde (65%) van de studenten uit onze onderzoekspopulatie heeft betaald werk of een bijbaan naast de studie. Vijftien procent meldt geen bijbaan te kunnen nemen. Dit zijn hoofdzakelijk studenten met chronische vermoeidheidsklachten, een beperking in uithoudingsvermogen, een beperking in bewegen en langdurige pijnklachten. Studenten met dyslexie en studenten met een beperking in spreken hebben naar verhouding het meest een bijbaan naast de studie.

We hebben de studenten die belemmeringen ondervinden waarvoor geen oplossing is gevonden, gevraagd wat er nodig zou zijn om hun belemmeringen te verminderen. Een groot deel van de studenten zegt het eigenlijk niet te weten of stelt vast dat er weinig aan te doen is. Sommige studenten vinden het hun eigen probleem en zien het niet als verantwoordelijkheid of taak van de universiteit of hogeschool om hieraan iets te doen. Toch geeft een aantal studenten adviezen voor de onderwijsinstelling. Deze oplossingen hebben vooral betrekking op flexibiliteit: een flexibeler rooster, flexibelere stages, flexibelere deadlines, meer thuis kunnen werken, tentamens meer opdelen in kleinere gedeelten, meer herkansingen en meer mogelijkheden om gemiste stof in te halen. Ook vragen studenten om meer en specifiekere begeleiding, gerichtere rekening houden met beperkingen, meer Nederlandse vertalingen en meer samenvattingen van colleges. De studenten willen niet afgerekend worden op gevolgen of uitingen van de beperking, zoals het maken van taal- en spelfouten of presentatieproblemen. Het informeren en voorlichten van leerkrachten en onderwijsinstellingen over het studeren met een beperking wordt eveneens gemeld.

2.3 Speciale regelingen voor studenten met beperkingen, begeleiding en informatievoorziening

Studenten met beperkingen kunnen een beroep doen op verscheidene faciliteiten en regelingen. De bedoeling daarvan is het hoger onderwijs toegankelijker voor hen te maken. De uitvoering van de regelingen is in handen van de onderwijsinstellingen, maar ook de Informatie Beheer Groep of uitvoeringsinstellingen van de sociale zekerheid. De regelingen vanuit de universiteit of hogeschool betreffen onder meer: extra tentamentijd, aanpassing van studierooster en examens, en het treffen van individuele regelingen met docenten en decanen. Verder kan begeleiding en ondersteuning worden verkregen van studentendecanen en studieadviseurs en -begeleiders.

Bijna de helft van de respondenten krijgt speciale begeleiding of ondersteuning bij de studie vanuit de onderwijsinstelling. De helft van hen wordt begeleid door een studieadviseur of studiebegeleider. Eveneens bijna de helft gaat voor ondersteuning naar de studentendecaan van de universiteit of hogeschool. Er is een

positief significant verband tussen begeleiding en het hebben van vertraging: studenten die vertraging hebben opgelopen, ontvangen vaker begeleiding of ondersteuning van de hogeschool of universiteit dan studenten die geen vertraging hebben. Het is niet duidelijk of deze studenten bij de decaan kwamen nadat ze vertraging hadden opgelopen of dat de begeleiding van de decaan ertoe leidt dat ze minder vertraging krijgen.

Tweederde van de studenten uit onze onderzoekspopulatie ontvangt begeleiding en ondersteuning bij de studie van personen buiten de universiteit of hogeschool, zoals familie en vrienden. De meeste respondenten melden dat de medestudenten (68%) en docenten en medewerkers (62%) over het algemeen weinig tot geen inzicht hebben in wat het betekent om te studeren met een beperking. Voor familie en vrienden ligt dit andersom: bijna driekwart (72%) van de studenten uit onze populatie geeft aan dat familie en vrienden wel inzicht in hun situatie hebben.

In hun toelichting melden de studenten uit onze onderzoekspopulatie dat ze onbegrip tegenkomen of weinig begrip ontvangen van medestudenten en docenten. Sommigen spreken van respectloosheid. De anderen houden geen rekening met hen, ze kunnen zich niet in hen verplaatsen, ze hebben te weinig deskundige informatie over de beperking, ze zien de beperking niet dus vergeten de beperking, ze overschatten of onderschatten, ze raken geërgerd door de gevolgen van de beperking van de student (bijvoorbeeld langzaam, niet goed kunnen horen, afwezig zijn), ze stigmatiseren of ze voelen schaamte of ze negeren de student. Iemand merkt op dat studenten in het algemeen erg met zichzelf bezig zijn en zich niet kunnen voorstellen dat er ook andere mensen zijn. Docenten denken dat regelingen voldoende zijn, dat de student maar moet stoppen als het niet gaat en moeten telkens herinnerd worden aan de beperking of aan regelingen.

We hebben de studenten bevraagd op de gevolgen die ze ervaren van het gebrek aan inzicht van de buitenwereld in wat het betekent om te studeren met een handicap. Sommige respondenten zeggen dat ze zich meer terugtrekken, zich gefrustreerd voelen, er moe van worden dat ze steeds de omgeving moeten herinneren aan hun beperking, nog meer gemotiveerd worden of juist gedemotiveerd raken. Vanwege de reacties van de omgeving hebben sommige respondenten er bewust voor gekozen om hun beperking niet kenbaar te maken of er zo min mogelijk over te praten. Enkele studenten zeggen bij deze vraag overigens dat ze geen inzicht of begrip van anderen verwachten.

Ruim eenderde van de studenten is zelf op zoek gegaan naar informatie over het studeren met een beperking. De overgrote meerderheid van hen (91%) wendt zich voor informatie tot de studiebegeleider of decaan van de universiteit of hogeschool.

Wat betreft passieve informatie meldt zestig procent in het geheel geen informatie of voorlichting te hebben ontvangen vanuit de hogeschool of universiteit. Van degenen die wel informatie ontvingen van de hogeschool of universiteit is 71 procent tevreden.

Vijftien procent van de studenten uit onze onderzoekspopulatie is bekend met de website <http://www.handicap-studie.nl> van het expertisecentrum handicap + studie. Slechts zeven procent van onze onderzoekspopulatie meldt bekend te zijn met andere diensten of producten van het expertisecentrum handicap + studie.

2.4 Vergelijking met 2001

Als we de onderzoeksresultaten anno 2005 vergelijken met die uit 2001 zien we lichte verschuivingen. Naar schatting heeft 11 à 14 procent van de studenten in 2005 een beperking, tegenover 12 à 15 procent in 2001. Er zijn weinig verschillen in de spreiding van beperkingen over de studentenpopulatie. Wel zien we in de absolute cijfers verschillen. We zien een toename van dyslexie, concentratieproblemen en chronische vermoeidheid, en beperkingen in spreken en horen. Naar schatting ervaart zeven procent van de totale studentenpopulatie belemmeringen of hinder bij het volgen van onderwijs. In 2001 bedroeg dit percentage acht.

Wanneer we de studenten met beperkingen nader beschouwen, zien we vrijwel geen verschil in aantallen tussen beide metingen wat betreft belemmerd zijn op de diverse aspecten van deelname aan het hoger onderwijs. De belemmeringen worden in 2005 echter iets vaker als licht dan als sterk bestempeld. Ook ervaren de studenten in 2005 minder vaak belemmeringen bij de deelname aan sociale en sportieve activiteiten dan in 2001. Dit geldt vooral voor mannen. Het totale aandeel studenten met beperkingen dat belemmeringen ervaart binnen de studentenpopulatie is licht afgenomen ten opzichte van 2001, maar absoluut zien we een stijging van belemmeringen bij studenten met dyslexie, concentratieproblemen en chronische vermoeidheid.

In vergelijking met de meting uit 2001 ervaren studenten vaker knelpunten bij het bestuderen van schriftelijk materiaal (54%, in 2001: 43%), maken van werkstukken en scripties (41%, in 2001: 34%), volgen van colleges (45%, in 2001: 40%) en uitvoeren van stages (23%, in 2001: 22%). Op de volgende onderdelen is sprake van afname: volgen practica (14%, in 2001: 21%), studierooster (16%, in 2001: 21%) en samenwerken (21%, in 2001: 25%). Veel groter zijn de verschillen in de mate waarin oplossingen zijn gevonden. In 2005 is veel vaker sprake van het uitblijven of ontbreken van oplossingen dan vier jaar geleden.

Uit onze onderzoeksgegevens blijkt dat de bekendheid met de beschikbare regelingen voor studenten met een beperking op alle terreinen is toegenomen in verhouding tot het onderzoek uit 2001. Ook wordt er meer gebruik gemaakt van de regelingen. Extra tentamentijd is de meest gebruikte en bekendste regeling voor de studenten met een beperking uit onze populatie.

Nog steeds zijn niet alle regelingen bekend, maar meer dan in 2001 weten de studenten wat de mogelijkheden zijn. Dit is een positieve ontwikkeling. Veel studenten ondervinden echter belemmeringen bij specifieke onderdelen waarvoor geen oplossingen zijn gevonden. De mate waarin oplossingen ontbreken, is veel hoger dan in 2001. Dit betekent dat een grotere bekendheid en een ruimer gebruik van speciale regelingen er niet toe heeft geleid dat de belemmeringen geheel zijn opgelost.

In 2001 rapporteerden de respondenten bij een iets andere vraagstelling dat de meeste medestudenten (61%) en 44% van de docenten 'begrip' hadden voor de beperking. In 2005 melden de respondenten dat de medestudenten (68%) en docenten en medewerkers (62%) over het algemeen weinig tot geen inzicht hebben in wat het betekent om te studeren met een beperking. Voor familie en vrienden ligt dit andersom: bijna driekwart (72%) van de studenten uit onze populatie geeft aan dat familie en vrienden wel inzicht in hun situatie hebben.

Conclusies

We hebben in dit onderzoek gebruik gemaakt van dezelfde onderzoeksopzet en methoden als bij het onderzoek in 2001. De vergelijkbaarheid van de onderzoeksresultaten uit beide metingen toont de betrouwbaarheid van de wijze van meten.

We zien een toename van bepaalde beperkingen onder studenten, zoals dyslexie, concentratieproblemen en chronische vermoeidheid, en beperkingen in spreken en horen.

Voor het eerst hebben we in 2005 gekeken naar studenten van allochtone herkomst. De onderzoeksresultaten laten zien dat allochtone studenten significant meer psychische klachten en concentratieproblemen ervaren. Ook blijken ze significant hoger te scoren op een aspect van ervaren werkdruk, namelijk het minder bereikt hebben in de studie dan ze wilden. Nader onderzoek hiernaar om mogelijke verklaringen hiervoor op te sporen en meer specifieke begeleiding hiervan te bieden, is gewenst.

De belemmeringen die studenten met een functiebeperking in hun deelname aan het hoger onderwijs ervaren, zijn niet toegenomen, en worden in lichtere mate beleefd dan in 2001. Wel zien we op verschillende studieonderdelen een toename van belemmeringen, zoals bij het bestuderen van schriftelijk materiaal, het maken van werkstukken, scripties en papers, het volgen van (hoor)colleges en lessen en het uitvoeren van een stage. Behalve dat veel studenten belemmeringen ondervinden bij specifieke onderdelen is de mate waarin oplossingen ontbreken veel hoger dan in 2001.

De bekendheid met en het gebruik van regelingen voor studenten met een functiebeperking zijn toegenomen sinds 2001. Dat is een verbetering, maar dat heeft er niet toe geleid dat de belemmeringen bij het volgen van hoger onderwijs zijn weggenomen. Extra tentamentijd is de meest gebruikte oplossing, vooral voor studenten met dyslexie. Hiermee blijven echter andere belemmeringen nog bestaan. Uit de onderzoeksresultaten blijkt dat voor veel ervaren belemmeringen en knelpunten geen geschikte oplossing voorhanden is.

Ruim de helft van de studenten met een beperking heeft in de huidige studie vertraging opgelopen. Ook ervaren studenten met chronische vermoeidheidsklachten, psychische klachten en concentratieproblemen significant meer werkdruk. Desondanks heeft driekwart van de studenten tot nu toe (bijna) alle studie-resultaten behaald. De studenten met een beperking tonen zich gemotiveerd voor hun studie. Hun beperking speelde niet of nauwelijks een rol bij hun studie-keuze. De meeste studenten hebben nooit overwogen te stoppen ondanks de

invloed van hun beperkingen, en ze zouden - als ze het over mochten doen - voor dezelfde studie kiezen. De studenten hebben optimistische verwachtingen over hun resterende studieduur en hun kansen op de arbeidsmarkt na voltooiing van hun studie.

Tweederde van de studenten met een beperking merkt dat medestudenten en docenten weinig tot geen inzicht hebben in wat het betekent om te studeren met een functiebeperking. Ze ervaren weinig begrip. Dat de studenten een meer uitgesproken mening hebben over het weinige begrip dat ze ervaren, past bij het hedendaagse beeld van een mondige en bewuste student. Ze zijn meer bekend met oplossingen en maken daar ruimer gebruik van, terwijl ze vaker te maken hebben met specifieke belemmeringen waarvoor nog geen oplossingen zijn gevonden.

Dit is enigszins in tegenspraak met het onderzoeksgegeven dat studenten nog relatief weinig zoeken naar informatie over hun beperking of oplossingen bij belemmeringen.

Er zijn verbeteringen zichtbaar, maar nog niet voldoende. Er zijn veel belemmeringen waarvoor de bestaande regelingen geen oplossing vormen. Er zijn momenten in de studie en studieonderdelen waarin knelpunten kunnen ontstaan en vertraging kan optreden. Hiervoor dient aandacht te blijven door het bieden van tijdige en adequate begeleiding. Ook is het gewenst om meer aandacht te geven aan voorlichting en informatie over studenten met een beperking en aan studenten met een beperking. Hierbij is een grotere bekendheid gewenst van handicap + studie, expertisecentrum voor onderwijs en handicap.